

सफलताको सिताराहरूका विशेषता

आज ज्ञान-सूर्य, ज्ञान-चन्द्रमाले आफ्नो चम्किरहेको तारामण्डललाई देखिरहनु भएको छ। ती आकाशका ताराहरू हुन् र यिनीहरू धरतीका तारा हुन्। त्यो प्रकृतिको सत्ता हो, यिनीहरू परमात्म-तारा हुन्, रूहानी सितारा हुन्। ती ताराहरू पनि रातमा नै प्रकट हुन्छन्, यी रूहानी तारा, ज्ञान-सितारा, चम्किरहेका ताराहरू पनि ब्रह्माको रातमा नै प्रकट हुन्छन्। ती ताराहरूले रातलाई दिन बनाउँदैनन्, केवल सूर्यले रातलाई दिन बनाउँछ। तर तिमी ताराहरूले ज्ञान-सूर्य, ज्ञान चन्द्रमाको साथमा साथी भएर रातलाई दिन बनाउँछौ। जसरी प्रकृतिको तारामण्डलमा अनेक प्रकारका ताराहरू चम्किरहेको देखिन्छ त्यसैगरी परमात्म तारामण्डलमा पनि भिन्न-भिन्न प्रकारका ताराहरू चम्किरहेको देखिइरहेका छन्। कोही समीपका ताराहरू छन् र कोही दूरका ताराहरू पनि छन्। कोही सफलताका ताराहरू छन् कोही आशाका ताराहरू छन्। कोही एक स्थितिवाला छन् कोही स्थिति फेर्नेहरू पनि छन्। तिनीहरूले स्थान फेर्छन्, यहाँ स्थिति फेरिन्छ। जसरी प्रकृतिको तारामण्डलमा पुच्छे तारा पनि हुन्छन् अर्थात् हरेक कुरामा, हर कार्यमा “यो किन” “यो कसरी” यस्तो सोधिरहने पुच्छर भएका अर्थात् प्रश्न गर्ने पुच्छे तारा छन्। जसरी प्रकृतिको पुच्छे ताराको प्रभाव पृथ्वीमा पनि भारी मानिन्छ, त्यस्तै बारम्बार सोध्नेहरूले यस ब्राह्मण परिवारमा वायुमण्डललाई भारी बनाइदिन्छन्। सबै अनुभवी छौ। जब स्वयं प्रति पनि संकल्पमा “किन” र “कसरी” को पुच्छर लाग्छ तब मन र बुद्धिको स्थिति स्वयं प्रति पनि भारी बन्छ। साथ-साथै यदि कुनै पनि संगठनको बीच वा सेवाको कार्य प्रति किन, कसरी, यस्तो, त्यस्तो... भन्ने प्रश्न चिन्हको क्यूको पुच्छर लाग्यो भने संगठनको वातावरण वा सेवा क्षेत्रको वातावरण तुरुन्त भारी बन्छ। अनि स्वयं प्रति, संगठन वा सेवा प्रति प्रभाव पर्छ। साथ-साथै कति प्रकृतिका ताराहरू माथिबाट तल खस्छन् अनि के बन्छन्? पत्थर। परमात्म सिताराहरू पनि जब निश्चय, सम्बन्ध वा स्व-धारणाको उच्च स्थितिबाट तल आउँछन् तब पत्थर बुद्धि बन्छन्। कसरी पत्थर बुद्धि बन्छन्? जस्तै पत्थरमा जतिसुकै पानी हाल तर पत्थर पग्लिँदैन, रूप बदलिन्छ तर पग्लिँदैन। पत्थरमा केही पनि धारणा हुँदैन। त्यस्तै जब पत्थरबुद्धि बन्छन् त्यस समयमा जतिसुकै कुनै राम्रो कुरा महसुस गराऊ तर महसुस गर्दैनन्। जतिसुकै ज्ञानको पानी राख तर परिवर्तन हुँदैनन्। कुरा बदलिइरहन्छन् तर स्वयं बदलिँदैनन्। यस्तालाई भनिन्छ- पत्थर बुद्धि। त्यसैले आफूले आफैलाई सोध- परमात्म तारा मण्डलको ताराहरूको बीचमा म कुनचाहिँ तारा हुँ?

सबैभन्दा श्रेष्ठ सितारा हो सफलताको सितारा। सफलताको सितारा अर्थात् जसले सदा स्वयंको प्रगतिमा सफलताको अनुभव गरिरहोस् अर्थात् आफ्नो पुरुषार्थको विधिमा सदैव सहज सफलता अनुभव गरोस्। सफलताको सितारामा संकल्पमा पनि स्वयंको पुरुषार्थ प्रति कहिल्यै “थाहा छैन यो हुन्छ कि हुँदैन” र “गर्न सक्छु वा सकिदैन”- यस्तो असफलताको अंश मात्र पनि हुँदैन। जस्तै स्लोगन छ- सफलता जन्म-सिद्ध अधिकार हो, यसरी उसले स्वयं प्रति सदा सफलतालाई अधिकारको रूपमा अनुभव गर्छ। अधिकारको परिभाषा नै हो विना मेहनत, नमागी प्राप्त होस्। सहज र स्वतः प्राप्त होस्- यसलाई भनिन्छ अधिकार। त्यसैगरी एक त स्वयं प्रति सफलता दोस्रो आफू सम्बन्ध सम्पर्कमा आउँदै गर्दा चाहे ब्राह्मण आत्माहरूसँग, चाहे लौकिक परिवार वा लौकिक कार्यको सम्बन्धमा, सर्व सम्बन्धमा सम्पर्कमा आउँदा जतिसुकै मुश्किल कुरालाई पनि सफलताको अधिकारको आधारमा सहज अनुभव गर्नेछन् अर्थात् सफलताको प्रगतिमा अगाडि बढ्दै जानेछन्। हो, समय लाग्न सक्छ तर सफलताको अधिकार प्राप्त भएर नै छोड्छ। त्यसैगरी स्थूल कार्य वा अलौकिक सेवाको कार्यमा अर्थात् दुवै क्षेत्रको कर्ममा सफलताको लागि निश्चयबुद्धि विजयी रहनेछन्। कहीं-कहीं परिस्थितिसँग सामना पनि गर्नु पर्छ, व्यक्तित्वहरूको कारणले सहन पनि गर्नु पर्छ तर त्यो सहन गर्नु पनि उन्नतिको मार्ग बन्छ। परिस्थितिसँग सामना गरिरहँदा परिस्थिति पनि स्व-स्थितिको उड्ती कलाको साधन बन्छ अर्थात् हरेक कुरामा सफलता स्वतः सहज र अवश्य मिल्छ।

सफलताको सितारा, त्यसको विशेष निशानी हो- कहिल्यै पनि स्वको सफलताको अभिमान हुँदैन, वर्णन गर्दैन, आफ्नो गीत गाउँदैन तर जति सफलता त्यति नम्रचित्त, निर्माण, निर्मल स्वभाव हुन्छ। अरूले उसको गीत

गाउँछन् तर उसले सदा बाबाको गुण गाउँछ। सफलताका सिताराले कहिल्यै पनि प्रश्न गर्दैन। सदा बिन्दु रूपमा स्थित रहेर हरेक कार्यमा अरूलाई पनि “ड्रामाको बिन्दुको” स्मृति दिलाएर विघ्न-विनाशक बनाएर, समर्थ बनाएर सफलताको समीप ल्याउँछ। सफलताको सितारा कहिल्यै पनि हृदको सफलताको प्राप्तिलाई देखेर प्राप्तिको स्थितिमा धेरै खुसी र परिस्थिति आयो वा प्राप्ति केही कम भयो भने खुसी पनि कम हुने- यसरी स्थिति परिवर्तन गर्नेवाला हुँदैन। सदा बेहदको सफलतामूर्त हुन्छ। एकरस, एक श्रेष्ठ स्थितिमा स्थित हुन्छ। चाहे बाहिरको परिस्थिति वा कार्यमा बाहिरी रूपले अरूलाई असफलता अनुभव होस् तर सफलताका सिताराले असफलताको स्थितिको प्रभावमा नआएर सफलताको स्वस्थितिले असफलतालाई पनि परिवर्तन गरिदिन्छ। यी हुन् सफलताका सिताराका विशेषताहरू। अब आफूसँग सोध- म को हुँ? केवल उम्मेदवार हुँ वा सफलता-स्वरूप हुँ? उम्मेदवार बन्न पनि राम्रो हो, तर केवल उम्मेदवार बनेर चल्नु, प्रत्यक्ष सफलताको अनुभव नगर्नु, यसमा कहिले शक्तिशाली, कहिले निराश.... यसरी तल-माथि हुने अनुभव गर्छन्। जस्तै कुनै पनि कुरामा धेरै तलमाथि गरिरह्यो भने थकावट हुन्छ नि। त्यसैगरी यसमा पनि यसरी चल्दै गर्दा थकावटको अनुभवले निराश बनाइदिन्छ। उम्मेदवार नहुनु भन्दा उम्मेदवार हुनु राम्रो हो, तर सफलता स्वरूपको अनुभव गर्नेवाला सदा श्रेष्ठ हुन्छन्। अच्छा। सुन्यौ- तारामण्डलको कहानी? केवल मधुबनको हल तारामण्डल होइन, बेहद ब्राह्मण संसार पनि तारामण्डल हो। अच्छा।

सबै आएका बच्चाहरू नयाँ पनि हौं, धेरै पुराना पनि हौं किनकि अनेक कल्पका हौं, त्यसैले अति पुराना पनि भयौं। नयाँ बच्चाहरूको मिलन मनाउने नयाँ उमंग-उत्साह पनि ड्रामामा निश्चित भए अनुसार पूरा भयो। बहुत उमंग रह्यो नि। जाऔं, जाऔं... भन्ने यति उमंग रह्यो जसले गर्दा डाइरेक्शन पनि सुनेनौं। मिलनको मस्तीमा मस्त थियौं। कति भनियो- थोरै आऊ, थोरै आऊ तर कसैले सुनेन! बापदादा ड्रामाको हरेक दृश्य देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। यति सबै बच्चाहरूलाई आउनु नै थियो त्यसैले आइपुगे। सबै सहजै मिलिरहेको छ नि? मुश्किल त भएको छैन? यो पनि ड्रामा अनुसार समय प्रमाण रिहर्सल भइरहेको छ। सबै खुसी छौं नि? मुश्किललाई सहज बनाउनेवाला हौं नि? हरेक कार्यमा सहयोग दिनु, जुन डाइरेक्शन मिल्छ त्यसमा सहयोगी बन्न अर्थात् सहज बनाउनु। यदि सहयोगी बन्छौं भने ५००० पनि अटन सक्छ र सहयोगी बन्दैनौं अर्थात् विधिपूर्वक चल्दैनौं भने ५०० पनि अटन मुश्किल हुन्छ त्यसैले दादीहरूलाई यस्तो आफ्नो अनुशासन देखाएर जानु जसले गर्दा सबैको दिलबाट यही निस्क्रियोस्- ५००० पनि ५०० सय जस्तै मिलेर बसे। यसलाई भनिन्छ- मुश्किललाई सहज बनाउनु। त्यसैले सबैले आफ्नो अनुशासन राम्रोसँग देखायौं नि? सर्टिफिकेट राम्रो मिलिरहेको छ। यसरी नै सदा खुसी रहनु र खुसी बनाउनु, तब सदा ताली बजाइरहने छौं। राम्रो अनुशासन छ, त्यसैले हेर, ड्रामा अनुसार दुई पटक मिलन भयो। यो नयाँको पालना ड्रामा अनुसार भएको छ। अच्छा।

सदा रूहानी सफलताका श्रेष्ठ सिताराहरूलाई, सदा एकरस स्थितिद्वारा विश्वलाई उज्यालो बनाउने, ज्ञान-सूर्य, ज्ञान-चन्द्रमासँग सदा साथ रहने, सदा अधिकारको निश्चयले नशा र नम्रचित्त स्थितिमा रहने, यस्ता परमात्म तारामण्डलका सर्व चम्किरहेका सिताराहरूलाई ज्ञान-सूर्य, ज्ञान-चन्द्रमा बापदादाको रूहानी स्नेह सम्पन्न याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पाटीहरूसँग भेटघाट :-

१) आफूलाई सदा निर्विघ्न, विजयी रत्न सम्झिन्छौं? विघ्न आउनु यो त राम्रो कुरा हो तर विघ्नले हार नखुवाओस्। विघ्न आउनु अर्थात् सदाको लागि मजबुत बनाउनु। विघ्नलाई पनि एउटा मनोरञ्जनको खेल सम्झिएर पार गर्नु छ। यसलाई भनिन्छ- निर्विघ्न विजयी। त्यसैले विघ्नसँग डराउन त डराउँदैनौं? जब बाबाको साथ छ भने डराउनु पर्ने कुनै कुरै छैन। कोही एकलै भयो भने डराउँछन्। तर यदि कोही साथमा छ भने डराउँदैनन्, बहादुर बन्छन्। त्यसैले जहाँ बाबाको साथ हुन्छ त्यहाँ विघ्न डराउँछ वा तिमी डराउँछौं? सर्वशक्तिमानको अगाडि विघ्न के हो? केही पनि होइन त्यसैले विघ्न खेल लाग्छ, मुश्किल लाग्दैन। विघ्नले अनुभवी र शक्तिशाली बनाइदिन्छ। जो सदा बाबाको याद र सेवामा लागि रहेको हुन्छ, व्यस्त हुन्छ, ऊ निर्विघ्न रहन्छ। यदि बुद्धि व्यस्त भएन भने विघ्न वा माया आउँछ। यदि व्यस्त रह्यौं भने माया पनि छेउ लाग्छ। आउँदैन, जान्छ। मायाले पनि बुझ्छ- यो मेरो साथी होइन, अहिले परमात्माको साथी हो। त्यसैले छेउ लाग्छ। अनगिन्ती पटक विजयी बनेका छौं त्यसैले

विजय प्राप्त गर्नु ठूलो कुरा होइन। जुन कुरा अनेक पटक गरिएको हुन्छ त्यो सहज लाग्छ। त्यसैले अनेक पटकका विजयी हौं। सदा राजी रहनेवाला हौं नि? माताहरू सदा खुसी रहन्छौ? कहिलेकाहीँ रुन त रुदैनौ? कहिलेकाहीँ परिस्थिति त्यस्तै आयो भने रुन्छौ? बहादुर हौं। पाण्डवहरू मनमा त रुदैनौ? “यस्तो किन भयो” “के भयो”– यसरी रुन त रुदैनौ? बाबाको बनेर पनि यदि सदा खुसी रहँदैनौ भने कहिले रहन्छौ? बाबाको बन्नु अर्थात् सदा खुसीमा रहनु। न दुःख छ, न दुःखमा रुन्छौं। सबै दुःख दूर भए। त्यसैले आफ्नो यो वरदानलाई सदा याद राख्नु। अच्छा।

२) आफूलाई यो रूहानी बगैंचाको रूहे-गुलाब सम्झन्छौ? जसरी सबै फूलमा गुलाबको पुष्प सुगन्धको कारणले प्यारो लाग्छ। तर त्यो हो गुलाब र तिमीहरू सबै हौं रूहे गुलाब। रूहे गुलाब अर्थात् जसमा सदा रूहानी सुगन्ध होस्। रूहानी सुगन्ध भएकाहरूले जहाँ हेरे पनि, जसलाई हेरे पनि रूहलाई हेर शरीरलाई नहेर। स्वयं पनि सदा रूहानी स्थितिमा रहने र अरुको पनि रूहलाई हेर्ने। यसलाई भनिन्छ रूहानी गुलाब। यो बाबाको बगैंचा हो। जसरी बाबा सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ त्यसैगरी बगैंचा पनि सबैभन्दा उच्च छ जुन बगैंचाको विशेष श्रृङ्गार रूहे गुलाब तिमीहरू सबै हौं र यो रूहानी सुगन्धले अनेक आत्माहरूलाई कल्याण गर्छ।

आज विश्वमा जुन पनि समस्याहरू छन् त्यसको कारण नै हो– एक अर्कालाई आत्मिक रूपमा हेर्दैनन्। देह-अभिमानको कारणले सबै समस्या भएका छन्। देही-अभिमानि बन्यौ भने सबै समस्याहरू समाप्त हुन्छन्। त्यसैले तिमी रूहानी गुलाब विश्वमा रूहानी सुगन्ध फैलाउनको लागि निमित्त हौं, यस्तो सदा नशा रहन्छ? कहिले एक कहिले अर्को होइन। सदा एकरस स्थितिमा शक्ति हुन्छ। स्थिति परिवर्तन गर्नाले शक्ति कम हुन्छ। सदा बाबाको यादमा रहेर जहाँ पनि सेवाका साधन हुन्छन् त्यसमा चान्स लिदै अगाडि बढ्दै जाऊ। आफूलाई परमात्म बगैंचाको रूहानी गुलाब सम्झेर रूहानी सुगन्ध फैलाउँदै जाऊ। कति मीठो रूहानी सुगन्ध छ, जुन सुगन्धलाई सबैले चाहन्छन्! यो रूहानी सुगन्धले अनेक आत्माहरूको साथ-साथमा आफ्नो पनि कल्याण गर्छ। बापदादाले हेर्नुहुन्छ– कति रूहानी सुगन्ध कहाँ-कहाँसम्म फैलाइरहन्छन्? अलिकति पनि कहीं देह-अभिमान मिसियो भने रूहानी सुगन्ध सक्कली हुँदैन। सदा यस रूहानी सुगन्धले अरुलाई पनि सुगन्धित बनाउँदै जाऊ। सदा अचल छौ? कुनै पनि हलचलले हल्लाउन त हल्लाउँदैन? जे हुँदा पनि, सुन्दा, देख्दा अलिकति हलचलमा त आउँदैनौ? जब नथिङ्ग न्यू छ भने हलचलमा किन आउँने? कुनै नयाँ कुरा भए पो हलचल हुन्छ। यो “के” “किन” अनेक कल्प भएको छ। यसलाई भनिन्छ ड्रामा माथि निश्चयबुद्धि। सर्वशक्तिमानका साथी हौं, त्यसैले बेपर्वाह बादशाह हौं। सबै चिन्ता बाबालाई दियो त्यसैले स्वयं सदा बेफिक्र बादशाह भयौ। सदा रूहानी सुगन्ध फैलाउँदै रह्यौ भने सबै विघ्न समाप्त हुन्छन्।

वरदान:- प्रत्यक्षताको समयलाई समीप ल्याउने सदा शुभ चिन्तक र स्व चिन्तक भव
सेवामा सफलताको आधार हो शुभचिन्तक वृत्ति किनकि तिमी यो वृत्तिले आत्माको ग्रहण शक्ति वा जिज्ञासालाई बढाउँछ, यसबाट वाणीको सेवा सजिलै सफल हुन्छ। स्व प्रति स्वचिन्तन गर्ने स्वचिन्तक आत्मा सदा माया प्रफ, कसैको पनि कमजोरी ग्रहण गर्नबाट, व्यक्ति वा वैभवको आकर्षणबाट प्रफ हुन्छ। त्यसैले जब यी दुई वरदानलाई यथार्थ जीवनमा ल्याउँछौ तब प्रत्यक्षताको समय समीप आउँछ।

स्लोगन:- आफ्ना संकल्पहरूलाई पनि अर्पण गरिदियो भने सर्व कमजोरीहरू स्वतः दूर हुन्छन्।